

Posudek vedoucího na diplomovou práci Marie Křišťufové

Možnosti a meze komunikace dítěte s hudbou

V předložené práci diplomantka řeší aktuální didaktický problém – jak motivovat dítě, aby mělo zájem aktivně hudbu vnímat a prožívat, tedy s ní dokázalo komunikovat a ne jen pasivně přijímat hudbu jako zvukovou kulisu.

K hledání možností a způsobů, jak dítěti zpřístupnit umělecké dílo, autorka přistupuje z pohledu hudební psychologie, hudební estetiky, metodologie a didaktické interpretace učiva.

Vstupní teoretické kapitoly diplomantka věnuje hodnocení hudební výchovy a vztahu dětí k hudbě (dovídáme se o problémech, které vnáší současný životní styl do vnímání hudby dětí, i o možnostech modernizace poslechu díky novým technologiím). Do pedagogické praxe směřuje předkládaná analýza kurikulárních dokumentů i celistvě zpracovaný souhrn metodických postupů a požadavků při vedení poslechu v hodinách hudební výchovy. Za zdařilé v teoretické části práce považuji druhou a třetí kapitolu - Komunikace s hudbou a Psychologický základ komunikace. Autorka zde prokázala schopnost pracovat s literaturou a formulovat teoretická východiska, z nichž se některá snaží uplatnit v následující didaktické interpretaci vybraného učiva. Tomu je věnována 4. kapitola – Modelové situace práce s poslechovou skladbou. Předkládané modelové situace zabírají širokou paletu témat, výběr však působí nahodile, postrádám zde upřesnění pro jakou věkovou skupinu dětí je téma určeno, proč je vybrána právě zvolená skladba atd. Z celkového pohledu zpracování diplomové práce považuji tyto statě za velmi přínosné, diplomantka zde prokázala nápaditost, originalitu, didaktickou intuici. Je škoda, že se jí podařilo ověřit v praxi pouze jeden z modelových příkladů. Na straně 71 popisuje průběh a výsledek navrženého postupu, kromě popisu však nepodává žádný konkrétní výsledek práce dětí (videozáznam, ukázky textů, které žáci složili atp.).

Součástí práce je i výzkumná část. Ta však svým rozsahem, obsahem a formou zpracování nedosahuje úrovně požadovaného výzkumu. Jedná se spíše o jednorázovou výzkumnou sondu, jež sice některými dílčími informacemi vypovídá o současném stavu HV na našich školách, výsledky však nelze zobecňovat.

Jako vedoucí jsem diplomovou práci posluchačky Marie Křišťufové převzala až v závěrečné fázi jejího zpracování. Navíc se do komunikace mailem vložily i technické problémy, takže předložený text víceméně zůstal v podobě autorčina pojetí. Přesto svým obsahem, zpracováním (čtivý text bez zásadních stylistických a pravopisných chyb) i grafickou úpravou diplomová práce splňuje nároky na ni kladené a lze ji doporučit k obhajobě s hodnocením: **velmi dobře**.

— Alena Tichá